

Torben Hjul Andersens prædiken 2. søndag efter helligtrekonger

Taler

Torben Hjul Andersen
Domprovst over Haderslev Stift

Dato

15. januar 2023

Sted

Haderslev Domkirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 2, vers 1-11

Salmer

Lysets engel går med glans
Gådefuld er du, vor Gud
Vi rækker vore hænder frem
Vidunderligst af alt på jord
Dejlig er den himmelblå, vers 6-7
Dig være, mildeste Gud Fader

- 1 Billederne i vores hoved former sig efter hvad vi kender. Jeg forestiller mig en
kælder, hvor karret med vin er ved at løbe tør. Sådan er det med kar i kældre; de
kan løbe tør. I gamle dage var man på denne tid meget opmærksomme på om
karrene i kælderen rummede nok forråd til resten af vinteren. Karrene i
5 kælderen, på lofter og i udhuse.

Måske skal vi til at genindføre den form for opmærksomhed på hvor meget der
er tilbage i vores kar i kælderen. For vores kar kan også løbe tomme i dag.
Hvordan har dine kar i kælderen det?

10

- Hvad med karret for håb, karret for glæde? Eller hvordan med karret med ro og
tid til både eftertanke og tid til livet? Det er et kar, som for mange mennesker
ofte er under pres. Karret med mening i tilværelsen. Det kan være svært at måle
niveauet i karret med mening i tilværelsen, men jeg tror, at det kan være lettere at
15 klare lavvande i andre kar, hvis karret med mening i tilværelsen er fyldt godt op.
Hvad med karret med fællesskab? Der er mange, hvis kar med fællesskab er ved
at løbe tør og derfor runger ensomhedsfølelsen sådan i dem. Karret med
kærlighed. Eller det store kar med liv. En dag løber det tør – det ved vi. Men selv
længe før det løber tør kan indholdet i karret med liv være så tyndt og
20 indholdsløst, at der er en længsel efter at der fyldes i karret.

Sådan kan vi se på vores kar i kælderen, og så må vi sige ligesom de sagde den dag

i Kana, at kar kan løbe tør. Hvad gør man så? Den dag i Kana blev vinkarret ikke fyldt ved at de stod og så på det eller målte dybden eller noget som helst andet.

25 Der kommer ikke flere kartofler i kælderen ved at vi står og ser på det – eller karret med glæde bliver ikke større ved at vi kredser om det og måler og vejer. Kar skal fyldes op udefra. Vinen blev båret ind den dag. Det var et guddommeligt under, at vinkarret blev fyldt, og vi skal lægge mærke til, at indholdet egentlig kom fra andre kar, i dette tilfælde fra vandkar.

30

Jeg tror, at Gud også skaber guddommelige undere i dag, ofte ved at kar bliver fyldt af andre og fra andres kar. For eksempel ved vi udmærket, at karret med selvværd kun kan fyldes ved at andre deler ud af deres kar af kærlighed.

35 Sidste lørdag oplevede jeg sådant et guddommeligt under:

Jeg var med til en ukrainsk-tysk julegudstjeneste i Joachimsthal, en ret lille by i Brandenburg, ca. 80 km. nordøst for Berlin. Vi var nok en 40-50 mennesker, flest kvinder og børn; hovedparten var flygtninge fra Ukraine. Det var den
40 ortodokse juledag og de havde henvendt sig til præsten for at spørge om ikke der kunne holdes en julegudstjeneste. Der sad vi så i en kirke, der var iskold, for der er ingen varmeanlæg, der var ukrainske salmer, en kort prædiken på tysk, der blev oversat til ukrainsk, russisk kirkemusik fordi der i byen bor en russisk operasanger der har ydet en stor indsats for de ukrainske flygtninge, elegant
45 klaverspil på et klaver der næsten stemte. Og så var der en lang forbøn på ukrainsk. Midt i strømmen af ord, som jeg ikke forstod, kunne jeg pludselig fornemme, at nu blev der sagt en række navne. Da forstod jeg, at det var navne som stod på de små sedler de havde afleveret inden gudstjenesten gik i gang. Navne, mennesker, som nu blev bedt for i en forbøn i en tysk kirke. Der var helt
50 stille og selv om jeg ikke kunne forstå sproget kunne jeg helt tydeligt mærke, at der blev bedt for mennesker de holdt af, mange af dem sikkert mænd eller fædre ved fronten i Ukraine.

Bagefter gik vi op i det siderum i kirken, som de bruger som vinterkirke, hvor
55 der kan varmes op, og her var der en overflod af ukrainsk mad. Velsmagende og der var ikke mangel på glæde. Der blev der virkelig fyldt op i hinandens kar. Præsten havde læst om barnet der blev født i en stald; budskabet om, at Gud kommer – også til mennesker der kender til at have tomme kar i kælderen. Og det var som om det ord var fulgt med ind i vinterkirken, for der blev fyldt i
60 hinandens kar, da man delte de bedste retter mad med hinanden og fællesskabet.

Det blev jeg klar over med en tallerken med varm rødbedesuppe, varme øjne omkring mig og grin over ord, som jeg ikke forstod.

- 65 Det står for mig som et guddommeligt under. Kyrie eleison – Herre forbarm dig. Sunget vidunderligt smukt i kirken. Med den bøn på læber og i ører delte vi mad og fællesskab. Jeg hører stadig et ekko af sangen og bønningen inden i mig. Måske var det der skete i vinterkirken i Joachimsthal i Tyskland også et ekko af vinunderet i Kana. Der skete mere end de kunne skabe selv. Vi kan jo lægge
- 70 mærke til, at skafferen eller overtjeneren ved brylluppet i Kana ikke vidste at det var vand, som var blevet til vin, og som derfor måske slet ikke fandt ud af, at det var Jesus der havde gjort et under. Jeg tror, at jeg rigtig tit ligner ham, så jeg ikke ser de guddommelige undere lige for næsen af mig.
- 75 Vi rækker vore hænder frem som tomme skåle. Sådan sang vi for lidt siden. Så er vi klar over at hænderne eller karrene er tomme og har brug for at der fyldes i dem. Det er jo ikke altid at vi selv er klar over vores tomme kar – måske fordi vi ikke er opmærksomme på vores kar. Måske tror vi, at hvis blot vi tager os sammen endnu engang, så vil det lykkes. En arbejdsdag mere om året og vi
- 80 skærer ned på tid til bøn, ro, eftertanke, fest – er det virkelig vejen, når rigtig mange oplever at deres kar til ro og fællesskab ikke er tilstrækkeligt fyldt op? Måske er vi selv klar over, at hænderne er tomme, men ofte er det andre, som ser det. ”De har ikke mere vin.”
- 85 ”Din nådes skaberværk skal ske i tomme hænder.” Jesus lavede vand til vin, og han er aldrig holdt op med det guddommelige under at fylde i vores tomme kar. Ofte sker det guddommelige under i det helt almindelige, sådan som jeg oplevede det en helt almindelig lørdag i Joachimsthal. Måske er der ingen der opdager det, og måske ikke engang dig selv. Jesus vil fylde i dine kar. Karret med
- 90 livsmod, når du knæler ved nadverbordet og kan lade dine byrder ligge ved alteret og du i stedet har spist af brød der giver kræfter og drukket af vinen der giver glæde. Måske er du selv et redskab i Guds guddommelige under, når du trykker en hånd og ser et menneske i øjnene, så vedkommende føler sig set. Måske er du en af tjenerne der bærer spande fra det guddommelige under, når
- 95 du køber rugbrød med til den syge nabo; du bærer spande, når du tør tale om livet med den unge, som famler sig frem; du bærer spande, når du tør dele glæden over en smuk solnedgang.

Det lyder ikke af så meget, men jeg tror, at det er små skvulp fra vin fra det

bryllup i Kana. For Gud vil stadig fylde i vores kar og han kalder på os til at være tjenere der vil bære det rundt.

Så fremad da i Jesu navn. Amen.

105

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

110

Tags

2. søndag efter helligtrekonger, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/torben-hjul-andersens-praediken-2-sondag-efter-helligtrekonger>

115

120

125

130

135